

sager om ændring af den kommunale inddeling som hovedregel skulle træffes på grundlag af en indstilling fra det i henhold til loven nedsatte indlemmelsesnævn. Dette nævn var sammensat af repræsentanter for de daværende kommunale organisationer, landets amtmænd og indenrigsministeriet. Fra det nævnte hovedprincip gøres der to undtagelser i stk. 2 og 3.

For så vidt angår de i *stk. 2* nævnte mere indgribende ændringer i den kommunale og amtskommunale inddeling skal der udover inddelingsnævnets anbefaling foreligge tilslutning fra et særligt folketingsudvalg, for at ministeren kan gennemføre disse ændringer. Denne bestemmelse må ses på baggrund af, at lovforslaget i princippet åbner mulighed for selv indgribende ændringer i kommunestrukturen, som det vil være rimeligt at underkaste en politisk kontrol fra folketingets side, ikke mindst da den kommunale og amtskommunale inddeling skal danne grundlag for den fortsatte reform af opgavefordelingen mellem staten, amtskommunerne og kommunerne, og tillige under hensyn til disse inddelingsspørgsmåls mulige indflydelse på valgkredsinddelingen. Folketinget var i øvrigt også sikret en vis medindflydelse ved den praktiske gennemførelse af den almindelige inddelingsreform, idet de i finansudvalget repræsenterede partier hver udpegede 1 medlem til kommunalreformkommissionen. Efter at reformperioden nu er afsluttet, er det imidlertid fundet rigtigst, at der gennem etableringen af et egentligt folketingsudvalg sikres folketinget en mere direkte kontrol med afgørelsen af konkrete inddelingsspørgsmål.

Den foreslåede procedure medfører i øvrigt, at såfremt folketingsudvalget kun kan tilslutte sig inddelingsnævnets indstilling, hvis der foretages nærmere angivne ændringer heri, må ministeren, hvis han ønsker at fremme sagen, på ny forelægge den for inddelingsnævnet med henblik på at opnå nævnets tilslutning til de foreslåede ændringer i nævnets oprindelige indstilling.

Efter *stk. 3* gælder endvidere den undtagelse fra hovedprincippet, at indenrigsministeren uden forelæggelse for inddelingsnævnet på egen hånd kan gennemføre mindre grænsereguleringer. Bestemmelsen svarer i det alt væsentlige til den gældende regel i § 55 i lov om landkommunernes styrelse, der har haft en ikke uvæsentlig betydning i praksis.

Til § 3.

Bestemmelsen indeholder regler for beskikkelse af inddelingsnævnet, om dets sammensætning samt de for nævnets medlemmer gældende habilitetskrav. Den i lovforslaget fastsatte fireårige funktionsperi-

ode for inddelingsnævnet foreslås regnet fra den 1. oktober i året for det kommunale valg til den 30. september i det derefter følgende kommunale valgår, jfr. lovforslagets § 20, stk. 2, således at Kommunernes Landsforenings og Amtsrådsforeningens medlemmer i inddelingsnævnet kan udpeges af de for vedkommende valgperiode nyvalgte bestyrelser i de to foreninger.

De i *stk. 4* indeholdte habilitetsbestemmelser afviger fra de på bopælskriteriet hvilende habilitetsbestemmelser for indlemmelsesnævnet og kommunalreformkommissionen, idet det er fundet tilstrækkeligt at afskære inddelingsnævnets medlemmer fra at deltage i behandlingen af inddelingsspørgsmål, der berører kommuner eller amtskommuner, som de i kraft af et ved de kommunale valg opnået mandat særlig er forpligtet til at repræsentere.

Til § 5.

Den i *stk. 2* fastsatte pligt for indenrigsministeren til ubetinget at forelægge visse inddelingsspørgsmål for inddelingsnævnet afviger fra de hidtil gældende bestemmelser i landkommunallovens § 35, stk. 1, hvorefter ministeren kunne undlade at forelægge indlemmelsesnævnet dels sager, hvorom der var opnået enighed mellem de interesserede kommunalbestyrelser, dels sager, som ministeren på forhånd måtte finde uegnede til fremme. Den nu foreslåede videregående pligt for ministeren til at forelægge inddelingssager til behandling i inddelingsnævnet er begrundet i ønsket om i videst muligt omfang at sikre en sagkyndig bedømmelse også af de inddelingsspørgsmål, som har opnået den i bestemmelsen angivne kvalificerede lokale tilslutning.

Den i *stk. 3* indeholdte hjemmel for inddelingsnævnet til under behandlingen af en inddelingssag at inddrage større områder eller flere kommuner i sine forslag sigter alene til tilfælde, hvor afgørelsen i en for nævnet indbragt sag efter de i § 1 angivne kriterier tilsiger en sådan udvidelse af inddelingssagen. Bestemmelsen giver således ikke nævnet nogen almindelig adgang til at optage spørgsmål om ændringer i den kommunale og amtskommunale inddeling til behandling, idet nævnet principielt kun har til opgave at tage stilling til de sager, der forelægges det af indenrigsministeren.

Til §§ 6-8.

I disse paragraffer er givet regler for inddelingsnævnets behandling af sager om ændring af den kommunale inddeling. Disse bestemmelser svarer i det alt væsentlige til de for kommunalreformkommissionens virksomhed fastsatte regler, jfr. inddelingslovens §§ 7, 8 og 12, der i praksis har fungeret